

NOVOSADSKI DŽEZ FESTIVAL 2012

ČUDESNA LEPOTA MUZIČKOG SAZVEŽĐA

Novosadski džez festival, kao po pravilu, poslednja manifestacija tog žanra u kalendarskoj godini, trijumfalno je zaokružio ovogodišnju sezonu izvrsnim programom i širokim spektrom stilova i ritmova, koji su slušaoce jednostavno rečeno „oborili s nogu“!

Iako skraćen za jedan dan, Festival je zadržao visok kvalitet izbora grupa, besprekornu organizaciju i nezaboravne koncerte kojima su obeležene prošlost, sadašnjost i

moguća budućnost, kod nas, sve popularnijeg muzičkog idioma, džeza. Tokom tri sadržajne večeri i noći (ako se računaju vrlo dobri neformalni sastanci muzičara posle zvaničnog programa, poznatiji pod imenom džem sešn) sviralo je 12 grupa iz 16 zemalja.

Najsadržajnije i, čini se, najbolje koncerte odžali su Amerikanci: trubač **Terens Blanšar**, tenor saksofonista **Beni Golson** i bubnjar **Ralf Peterson**. Njima uz rame bili su nastupi **Dečjeg big benda** iz Rostova na Donu, đaci džez škole „Kim Nazaretov“ koju vodi dirigent i pedagog Andrej Mačnev, zatim izvrsni dueti trubača **Franko Ambrozeti - Randi Breker** i **Manfred Šof – Rajan Karnio**, kao i **Big benda džez omladine Vojvodine** pod dirigentskom palicom Aleksandra Jaćimovića, saksofoniste Big benda RTB.

Terens Blanšar je superiorno potvrdio stav da je jedan od najzanimljivijih i najboljih mladih trubača današnjice. Svirao je neizmerno inventivno, nepredvidivo i toliko ležerno da je delovalo da trubu može svako da svira. Dugačak solo uvod za, na prvi pogled, neprepoznatljiv standard „Uvelo lišće“ bio je trijumf znanja, talenta i besprekome tehnike. U njegovom sastavu izdvojio se izvrsnim pulsiranjem bubnjar **Kendrik Skot**.

Veteran **Beni Golson**, čest gost Srbije, za prvi nastup u Novom Sadu opredelio se za sopstvene kompozicije koje odavno imaju status džez standarda („Along Came Betty“, „I remember Clifford“, „Blues March“) i poznate numere „Tiny Tables“ i „Hi Fly“. Poznat kao jedan od najboljih izvođača i

najvatrenijih zagovornika balada, Golson je održao „javni čas“ svirajući duži uvodni solo za nostalgičnu numeru „I Remember Clifford“, posvećenu tragično preminulom kolegi Klifordu Braonu. Bubnjar Douglas Sajds, u trećem boravku u Novom Sadu, konačno je dobio šansu da pokaže zašto ga traže i cene trubači, na primer D. Gojković, E. Henderson, B. Bejli. Izvrstan solista i još pouzdaniji pratilac sa prefinjenim osećanjem za meru nenametljivim muziciranjem doprineo je odličnoj oceni koncerta.

Kod nas malo poznat, **Ralf Peterson**, raznovrstan, virtuozan i kreativan bubnjar, ponudio je prepunoj dvorani SNP najbučniji i najdinamičniji koncert na Festivalu, na kome je, uz pomoć izvrsnih saradnika, perkusioniste *Reinalda de Hezusa* i vibrafoniste *Džozefa Dabldeja*, stigao do paklenog ritma kojim je prisutnima omogućio retko iskustvo latinoameričkih ritmova visokog intenziteta i melodičnosti.

Dečji Big bend iz Rostova, u kome nastupaju deca od 6 do 17 godina, svirajući fanki neverovatno profesionalno i poletno (shodno godinama) imao je kao zapažene soliste pevačicu *Aleksandru Boldarevu*, bubnjara *Ilju Blaža* i pijanistkinju *Antisiju Mačnev*. Kvalitet kakav mnogi ozbiljni orkestri teško ostvaruju, ovi klinci, kao da su od šale savladali. Da čovek ne poveruje, posebno njihovo „raspojasano“ sviranje na džem sešnim do duboko u noć bila je prava poslastica!

Blago razočaranje bio je nastup kubanskog pijaniste *Omara Sose*, koji se više koncentrisao na živopisne kostime, afro frizure i spoljašnje efekte a manje na muziku. Romski manuš gitarista **Hari Stojka**, uz pomoć atraktivne i zavodljive pevačice *Jelena Krstić* (iz Kovina) ponudio je mešavinu džez standarda, manuš numera i originalnih kompozicija, koje su, u trenucima odsustva Krstićeve sa bine, delovale monotono i repetitivno. Koncert finskog saksofoniste i kompozitora *Timo Lasija*, profesionalno i zanatski korektan, čini se, nije imao dovoljno žara i emotivnosti. Šteta.

Zaključak se nameće sam: vrsni muzičari, spremni da na prostranoj bini u izuzetno akustičnoj dvorani ostvare visoke domete, to su u većini slučajeva i učinili. Pored zvaničnog programe, kao i ranijih godina, Festival je ponudio raznovrstan i vrlo dobar prateći program, od izložbe džez fotografija, preko besplatnih koncerata, do radionica, čime je zaista, bar u festivalskim danima, bio Džez prestonica Evrope.

Zato, selektorima i organizatorima Festivala, veliko HVALA. Doviđenja do idućeg novembra.

Slobodan Arandžević